

Embede“. Deri kan han maaske nok have en Del Ret, det skal jeg ikke tvistes med ham om, men da Præsten i Bording ved de Forhandlinger, der i sin Tid fandt Sted, fik tillagt sig et Beløb af 185 Kr., indtil der kom Ledighed i Embedet, synes jeg, at de Parter, som da vare medvirkende hertil, havde paa en Maade, om ikke en Forpligtelse, saa i alt Fald en naturlig Grund til at tage samme Hensyn over for Degnen som over for Præsten. Man siger for et gammelt Ord: Naar det regner paa Præsten, drypper det paa Degnen, og det forholder sig ogsaa med Hensyn til dette Beløb som Regnskyl til Regndryp, thi mens Præsten fik 185 Kr. — der er faldet bort ved Embedsledighed — fik Degnen ingen Ting og faar, hvis dette Forslag vedtages, ingen Ting. Nogen finansiel Betydning har Forslaget, som sagt, selvfølgelig ikke, og at det kan have saa stor principiell Betydning, at man af den Grund skulde stemme for det, kan jeg ikke godt indse. Det forekommer mig, at det er noget uretfærdigt. Man kunde maaske sige, at den Lærer, der faar det Offer og de Accidenser, som den anden havde før Udskillelsen, skulde erstatte Læreren i Bording Sogn det, men Embedet i Engesvang er i Forvejen et saa lille Embede, at det vilde være ubilligt, om det skulde afstaa noget. Det forekommer mig, at Staten i den korte Tid, de faa Aar, hvorom der kan være Tale, kunde yde denne Erstatning, da det dog er ved Forhandlingerne om Omlægning af Embedet, at Læreren i Bording er gaaet glip af dette Beløb, og jeg skal derfor meget anbefale, at han faar det. Det betyder ikke meget for Statskassen, men endda noget i Sammenligning med den Løn, det lille Embede giver.

Endelig er der en Sag, som jeg er bleven anmodet om at drage frem for at faa noget Lys over den. Den knytter sig til Finanslovforslagets § 21 II. A. 3. d. om „Tillæg til adskillige Sognekald i Ginding og Hammerum Herreder“ og særlig til den vedføjede Slutning, hvor det hedder: „Ved Embedsledighed i Gellerup Sognekald nedsættes Summen med 1665 Kr.“ — Ændringsforslaget under Nr. 61 tilsigter en lignende Bestemmelse med Hensyn til, at Timring Sogn agtes udskilt fra Vildbjærg-Nøvling, og det hedder i Anmærkningerne Side 337, at Godtgørelsen „maa ansættes til 643 Kr. aarlig, idet de præstelige Indtægter af Timring Sogn andrage dette Beløb“.

Nu slutter jeg saaledes, at naar det i sin Tid blev bestemt, at ved Adskillelsen af Gellerup og Sunds skal Staten, indtil Embedsledighed i Gellerup indtræffer, betale Præsten der 1665 Kr., saa er denne Sum fremkommen paa Grundlag af en lignende Beregning og Udtryk for, at „de præstelige Indtægter af Sunds Sogn andrage dette Beløb“. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, der maa altsaa stilles andre Beregninger op; men saa maa vi faa at vide, hvordan det forholder sig med disse Beregninger. Nu er Stillingen den, at Sunds Sogn er udskilt, og Ildskov Kirke er bygget. Ja, jeg hører, at den ærede Ordfører siger, at man mente, at Gellerup var stort nok, og saa skar man saa meget fra. Ja, jeg er ogsaa villig til at tro det, idet det forekommer mig, at de præstelige Indtægter ikke kunne blive saa meget som 1665 Kr., og saa har man skaar et noget fra. Men saa kommer der noget nyt, som forekommer mig at blive noget nærgaaende lige over for Gellerup Sogn. Sogneraadet, som jo ellers ikke befatter sig med den Slags Ting, har ved, hvad der er sket i den sidste Tid med Hensyn til Gellerup og Sunds Sognes Adskillelse, faaet sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold og har henvendt sig til mig derom. At dette er sket, kan ikke undre, naar man husker, at det er Sognets Hartkorn og Hartkornsejere, der betale Tiende til Præsten, og som eje Kirken og skulle vedligeholde den. Sogneraadet, der jo skal varetage disses Tarv, er derfor paa deres Vegne stærkt interesseret i, at Forholdene blive saadanne, at de kunne blive ved at have en Præst i nogle Aar, naar de faa ham. Embederne paa denne Egn ere meget smaa, og som oftest faa de unge Præster, som de ikke beholde ret længe. Nu kan man jo gaa saa lavt ned med Lønningssatserne, at de saa at sige stadig komme til at skifte Præst. Dette kan ikke være heldigt. Heller ikke synes det forsvarligt, at man for at hjælpe paa et Embede tager saa meget fra Indtægterne ved et andet Embede, saa disse synke ned til en Minimalløn. I sin Tid var Sunds Embede for sig og Gellerups for sig, og da Sunds i 1821 blev lagt til Gellerup, blev Indtægterne tagne med med Undtagelse af 20 Tdr. Rug, som blev tillagt Sunds Sogns Skolevæsen med den Bemærkning, at „om noget bliver tilovers, det overskydende maa tilfalde Gellerup Sogns Skolevæsen“. Af disse 20 Tdr. Rug har Gellerup Sogn indtil nu faaet 9 Tdr. Ved Meddelelsen om, at disse 9 Tdr. Rug her-